

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Poemata Ferdinandi Episcopi Monasteriensis Et
Paderbornensis, S. R. I. Principis, Comitis Pyrmontani,
Liberi Baronis De Furstenberg**

Ferdinand <Paderborn, Bischof, II.>

Parisiis, 1684

Ad Imp. Caes. Ferdinandum III. Aug.

urn:nbn:de:hbz:466:1-7748

ET PADERBORNENSIS POEMATA. II

Impiaque Odrysiæ contundere cornua Lunæ,
Vicoremque sequi, qua præit arma, Deum?
Sit satis armatas in prælia mittere classes:
Bella gerant alii: tu prece bella juva.
Confiliis opibusque juva, Zephyrosque faventes
Sollicita, & faciles ad pia cœpta Deos.
Sic per te vieto Reges Orientē superbi
Threiciis statuent parta tropæa jugis:
Et Vaticanas Victoria figet ad aras
Dereptas Scythicis postibus exuvias.
Tunc aliquis vates, procerum de stirpe meorum,
Cantabit famæ tot monumenta tuæ,
Bellaque signabit titulis: HÆC THRACE SUBACTO
VICTOR ALEXANDER RETTULIT ARMA DEO.
Sic cecinit: partem, vates ne vana putetur,
Lapsa dedit, partem serior hora dabit.

A D I M P. CÆS.

FERDINANDUM III. AUG.

*Cum ejus auspiciis, & munificentia Athanasius Kircherus
Oedipum Hieroglyphicum ederet.*

NON genus Austriadum demissum a san-
guine Divum,
Non clausum mundi finibus imperium,
Non viatos dicam populos, urbesque receptas,
Nec Boreæ fractas sæpe furentis opes.
Hæc memorent, quorum sublimi Musa cothurno
Surgit, & herois concinit arma modis.

B ij

12 FERDINANDI EPISCOPI MONASTER.

Me mea Musa vetat tantarum pondera rerum
Tangere: me, quæ sint viribus æqua, juvant.
Me studia & placidæ sibi poscunt Cæsaris artes:
Materies numeris convenit ista meis.
Vates ille pios, & vatum dona piorum
Excipit, & vatum carmine digna gerit.
Qua sceptrum gestat, qua jus & regna tuetur,
Hac etiam Musas protegit ille manu.
Nec minor¹ Augusto, cuius successit habenis,
Fundat Apollineis publica templa sacris.
Ardua Cecropiæ quis nescit fana Minervæ
Condita, & Aonio tecta sacrata Deo?
Miratur moles² Viadrus, miratur & Ister,
In numerum pulsis & sibi plaudit aquis.
At quæ Cæsareo fulgentia limina sumtu
Praga videt, certant Delphice Phœbe tuis.
Qualis & armatas, post impia bella Gigantum,
Exuit infesto Juppiter igne manus:
Qualis &, Herculeis cùm jam cervicibus axem
Credidit, excusso pondere cessat Atlas:
Terrarum dominas sic fessus Cæsar habenas
Laxat, & imperii grande reponit onus.
Tum vires, Natura, tuas, ac semina rerum
Scrutatur docto sedulus ingenio.
Quis tremor attonitas vertat cum civibus urbes:
Impellat refluxas quis maris æstus aquas:
Quæ vis divitias ima tellure repostas,
Donaque gemmiferi procreet Oceani:

¹ Augustine templum Apollinis in Palatio exstruxit, addita portico cum bibliotheca Latina
Grecaque. Suet. in Octav. cap. 29.

² Viadrus Germaniæ fluvius, vulgo Odera.

ET PADERBORNENSIS POEMATA. 13

Quam procul Arctoo concretus frigore Pontus?
Deprensis Nili distet originibus:
Quam procul Hesperiis divisum Gadibus Indum
Hauriat Eoi, quæ rubet, unda freti:
Unde ea vis ventis: unde ardens Ætna favillas?
Semper, & exesi viscera montis alat:
Unde Amphitrites salsus liquor: unde teporem
Ducat Baianæ vena salubris aquæ.
Has ubi naturæ partes accessit, in altum
Fertur ad ætheriæ lucida signa domus.
Hic illi geminam virgo Marathonia Libram,
Et sua vicinus subjicit astra Leo.
Armatusque auro gladium prætendit Orion;
Debita Cæsareæ præmia militiæ.
Hic Solis vestigat iter, causasque latentes
Pallida cur fuscis Luna laboret equis:
Cur sitiant Afri: cur Septem regna trionum
Urat Hyperboreo frigore jugis hyems:
Cur fugiant umbræ, Cancro torrente, Syenen:
Cur variet major meta minorve diem.
Sed quota doctrinæ pars est laudumque tuarum,
Austriade, magni sidera nosse poli?
Et circumfuso porrectas æquore terras,
Qua Sol Eeos lustrat & Hesperios?
Se tibi Niliacis etiam sapientia chartis
Eruta, & arcanas explicat historias.
Nec te sacra latent adytis seclusa verendis,
Nec lapides, sculptæ marmoribusque feræ.

¹ Pomponius Mela duos sinus in mari Rubro agnoscit, Arabicum & Persicum. Lips. de magn. Rom. lib. 1. cap. 3.

14 FERDINANDI EPISCOPI MONASTER.

Scilicet Aegyptus doctrinam credere saxis

Orsa, peregrinas finxerat effigies.

Ut solis arcana Deum mens cognita mystis

Falleret abstrusis vulgus imaginibus:

Seraque posteritas sensim labentibus annis

Non caperet prisci moris & artis opus.

O vanas hominum curas! O cæca futuri

Pectora! Mars ulti nil sinit esse diu.

Barbarus Armenii laceravit potor¹ Araxis

Omnia, Niliacos depopulatus agros.

Tot moles, regum tumulos, tot stantia vertit

Culmina, regali suspicienda situ.

Et potuit fugiens, armis cessantibus, ætas

Servatas etiam vertere reliquias.

At non æternos olim subducet honores

Longa dies meritis, inclyta Roma, tuis.

Tu Pelusiacum spirantia rudera fastum

Colligis, & medio tollis ad astra foro.

Nec tua venturis, Cæsar, delebitur annis

Fama, nec ingenium nox premet atra tuum.

Te duce, quis credat? post tot jam sæcula scimus

Arcani quidquid Memphis & Isis habet;

Quid velit Inachiæ facies ignota Juvencæ,

Quid Canis, & sacri mystica forma Bovis;

Et quæ præterea famosus monstra Canopus

Prodidit, antiquis conspicienda notis.

Teque adeo titulosque tuos leget accola Nili,

Et referet laudes ad sua fistra tuas.

¹ Cambyses Persarum Rex Aegyptum feedissime vastavit.